Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjunde avdelningen)

den 28 april 2016 *

”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran för att förhindra spridning av kärnmaterial — Frysning av tillgångar — Stöd till den iranska regeringen — Forskning och teknologisk utveckling inom militära områden eller områden med militär anknytning — Rätten till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Felaktig rättstillämpning och oriktig bedömning — Rätt till egendom — Proportionalitet — Maktmissbruk — Yrkande om skadestånd”

I mål T-52/15,

Sharif University of Technology, Teheran (Iran), företrätt av M. Happold, barrister,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av V. Piessevaux och M. Bishop, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående dels en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2014/776/Gusp av den 7 november 2014, om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 325, s. 19), i den del sökandens namn finns upptaget i förteckningen i bilaga II till beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39) och av rådets genomförandeförordning (EU) nr 1202/2014 av den 7 november 2014 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 325, s. 3), i den del sökandens namn finns upptaget i förteckningen i bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1), dels ett yrkande om skadestånd,

meddelar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. van der Woude (referent) samt domarna I. Wiszniewska-Białecka och I. Ulloa Rubio,

justitiesekreterare: handläggaren M. Junius,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 3 december 2015,

följande

* Rättegångsspråk: engelska

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Sökanden, Sharif University of Technology, är ett läroverk för högre studier och forskning beläget i Teheran i Iran. Läroverket grundades år 1966 och är specialiserat inom teknologi, ingenjörsvetenskap och fysik.

2 Det nu aktuella målet rör det system med restriktiva åtgärder som införts för att utöva påtryckningar mot Islamiska republiken Iran i syfte att förmå landet att upphöra med sin spridningskänsliga kärntekniska verksamhet och med utvecklandet av kärnvapenbärare.

3 FN:s säkerhetsråd (nedan kallat säkerhetsrådet) antog den 9 juni 2010 resolution 1929 (2010) (nedan kallad resolution 1929), genom vilken man utvidgade tillämpningsområdet för de restriktiva åtgärder som infördes genom säkerhetsrådets resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007) och 1803 (2008) och införde ytterligare restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran.

4 Den 17 juni 2010 betonade Europeiska rådet sin allt djupare oro över Irans kärntekniska program och välkomnade antagandet av säkerhetsrådets resolution 1929. Europeiska rådet uppmanade Europeiska unionens råd att vidta åtgärder för att genomföra åtgärderna i resolution 1929 samt kompletterande åtgärder, i syfte att genom förhandlingar bemöta samtliga de farhågor som Islamiska republiken Irans utvecklande av känslig teknologi till stöd för sina kärntekniska och ballistiska program fortsatte att väcka. Åtgärderna skulle inriktas på handel, den finansiella sektorn, den iranska transportsektorn och nyckelsektorer inom gas- och oljeindustrin samt mot ytterligare personer och enheter uppförda på förteckningen, särskilt Islamiska revolutionsgardet (nedan kallat IRGC).

5 Den 26 juli 2010 antog rådet beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39), vars bilaga II innehåller en förteckning över personer och enheter – utöver dem som angetts av säkerhetsrådet eller av den kommitté för sanktioner som inrättades genom resolution 1737 (2006) och som nämns i bilaga 1 – för vilka tillgångarna frusits. I skäl 22 hänvisas till resolution 1929 och till att det däri konstateras den potentiella kopplingen mellan Irans inkomster från energisektorn och finansieringen av Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet.

6 Den 23 januari 2012 antog rådet beslut 2012/35/Gusp om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 19, s. 22). Skäl 8 i beslutet har i allt väsentligt samma innehåll som skäl 22 i beslut 2010/413 (se punkt 5 ovan). Dessutom anges det i skäl 13 i beslut 2012/35 att restriktionerna för inresa samt frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser bör tillämpas på flera personer och enheter som tillhandahåller sådant stöd till Irans regering som möjliggör för den att bedriva spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller utveckla system för kärnvapenbärare, särskilt personer och enheter som tillhandahåller ekonomiskt, logistiskt eller materiellt stöd till Irans regering.

7 Genom artikel 1 led 7 a ii) i beslut 2012/35 lades följande bestämmelse till i artikel 20.1 i beslut 2010/413:

> ”c) andra personer och enheter som inte omfattas av bilaga I men som ger stöd till Irans regering samt personer och enheter som är förbundna med dessa, enligt förteckningen i bilaga II.”

8 Den 23 mars 2012 antog rådet följaktligen, inom ramen för EUF-fördraget, förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1). För genomförandet av artikel 1 punkt 7 a ii) i beslut 2012/35 föreskrivs i artikel 23.2 i denna förordning att tillgångar ska frysas för de personer, enheter och organ som förtecknas i bilaga IX, beträffande vilka det har fastställts att de:

”…

d) är andra personer, enheter eller organ som tillhandahåller stöd, t.ex. materiellt, logistiskt eller ekonomiskt stöd till Irans regering, och personer och enheter som är associerade med dem.

… ”

9 Den 15 oktober 2012 antog rådet beslut 2012/635/Gusp om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 282, s. 58). Enligt skäl 6 i detta beslut är det lämpligt att se över förbudet mot försäljning, leverans och överföring till Iran av de ytterligare varor med dubbla användningsområden och teknik som förtecknas i bilaga I till rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden (EUT L 134, s. 1), i syfte att inkludera föremål som skulle kunna ha relevans för industrier som kontrolleras direkt eller indirekt av IRGC eller som skulle kunna ha relevans för Irans kärntekniska program, militära program och program för ballistiska robotar, samtidigt som hänsyn tas till behovet av att undvika oönskade följder för Irans civilbefolkning. Försäljning, leverans eller överföring till Islamiska Republiken Iran av viktig marin utrustning och teknik för byggnad, underhåll eller upprustning av fartyg bör vidare förbjudas enligt skäl 9 i beslut 2012/635. Enligt skäl 16 i detta beslut bör ytterligare personer och enheter upptas i förteckningen över de personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärderna i bilaga II till beslut 2010/413, i synnerhet enheter som ägs av iranska staten och som bedriver verksamhet inom olje- och gassektorn, eftersom dessa utgör en ansenlig inkomstkälla för den iranska regeringen.

10 Genom artikel 1.8 a i beslut 2012/635 ändrades artikel 20.1 c i beslut 2010/413, och däri föreskrivs således att följande rättssubjekt ska bli föremål för restriktiva åtgärder:

”c) andra personer och enheter som inte omfattas av bilaga I som tillhandahåller stöd till Irans regering och enheter som ägs eller kontrolleras av dem eller personer och enheter som är associerade med dem, enligt förteckningen i bilaga II.”

11 Den 21 december 2012 antog rådet förordning (EU) nr 1263/2012 om ändring av förordning nr 267/2012 (EUT L 356, s. 34). Genom artikel 1.11 i förordning nr 1263/2012 ändrades artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012, i vilken det således föreskrivs att tillgångar ska frysas för de personer, enheter och organ som förtecknas i bilaga IX, beträffande vilka det har fastställts att de

”d) är andra personer, enheter eller organ som tillhandahåller stöd, t.ex. materiellt, logistiskt eller ekonomiskt stöd, till Irans regering och enheter som ägs eller kontrolleras av dem, eller personer och enheter som är associerade med dem”.

12 Sökandens namn uppfördes för första gången på de förteckningar som återfinns i tabell I i bilaga II i beslut 2010/413 genom rådets beslut 2012/829/Gusp av den 21 december 2012 om ändring av beslut 2010/413/Gusp (EUT L 356, s. 71) och på de förteckningar som återfinns i tabell I i bilaga IX i förordning nr 267/2012 genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1264/2012 av samma dag, om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 (EUT L 356, s. 55).

13 Som skäl härför angavs följande:

”Sharif University of Technology (SUT) hjälper förtecknade enheter att bryta mot bestämmelserna i FN:s och EU:s sanktioner mot Iran och ger stöd till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet. I slutet av 2011 hade SUT upplåtit laboratorier åt den iranska kärntekniska enheten Kalaye Electric Company (KEC), som förts upp på förteckningen av FN, och åt Iran Centrifuge Technology Company (Tesa), som förts upp på förteckningen av EU.”

14 I dom av den 3 juli 2014, Sharif University of Technology/Conseil (T-181/13, EU:T:2014:607) ogiltigförklarade tribunalen beslut 2012/829 och förordning nr 1264/2011 i den del de berörde sökanden.

15 Genom skrivelse av den 4 september 2014 informerade rådet sökanden om sin avsikt att ånyo föra upp dess namn på förteckningen med stöd av nya skäl. Rådet uppmanade sökanden att yttra sig inom en frist som löpte ut den 15 september 2014. I skrivelsen uppgav rådet att sökanden tillhandahåller stöd till Irans regering i form av samarbetsavtal som ingåtts med iranska statliga organisationer som angetts av Förenta nationerna och Europeiska unionen. Till sin skrivelse bifogade rådet de handlingar i akten som beslutet att ånyo uppföra sökanden på förteckningen grundades på.

16 I skrivelse av den 15 september 2014 begärde sökanden att rådet skulle ompröva sitt beslut.

17 Den 7 november 2014 antog rådet beslut 2014/776/Gusp om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 325, s. 19). Genom detta beslut upptas sökandens namn i förteckningen i tabell I i bilaga II till beslut 2010/413 innehållande förteckningen över ”Personer och enheter som deltar i kärnteknisk verksamhet eller i verksamhet med ballistiska robotar samt personer och enheter som ger stöd till Irans regering”.

18 Samma dag antog rådet följaktligen genomförandeförordning (EU) nr 1202/2014 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 (EUT L 325, s. 3), varigenom sökandens namn ånyo uppfördes i tabell I i bilaga II till förordning nr 267/2012, innehållande förteckningen över ”Personer och enheter som deltar i kärnteknisk verksamhet eller i verksamhet med ballistiska robotar samt personer och enheter som ger stöd till Irans regering”.

19 I beslut 2014/776 och genomförandeförordning nr 1202/2014 (nedan kallade de angripna rättsakterna) ges följande motivering till att sökandens namn upptogs i de omtvistade förteckningarna:

”Sharif University of Technology (SUT) har ett antal samarbetsavtal med iranska statliga organisationer som är uppförda på FN:s och/eller EU:s förteckningar och som bedriver militär verksamhet eller verksamhet med militär anknytning, särskilt inom området produktion och inköp av ballistiska robotar. Exempel på sådana avtal är ett avtal med den på EU:s förteckningar uppförda Aerospace Industries Organisation för bland annat produktion av satelliter, samarbete med Irans försvarsministerium och Irans revolutionsgarde vad gäller konkurrens i [ingenjörstävlingar för] att utforma [utveckla] ”smarta” båtar samt ett bredare avtal med flygvapnet [luftstridsstyrkorna] inom Irans revolutionsgarde som omfattar utveckling och förstärkning av universitetets förbindelser, organisatoriskt och strategiskt samarbete. SUT är part i ett avtal mellan sex universitet som ger stöd till Irans regering genom försvarsrelaterad forskning och SUT ger forskarkurser i teknik för obemannade luftfartyg (UAV) som bland annat utformats av ministeriet för vetenskap. Allt sammantaget visar detta på ett betydande samarbete med Irans regering inom militära områden eller områden med militär anknytning, vilket utgör stöd till Irans regering.”

20 Aerospaces Industries Organisation (organisationen för flyg- och rymdindustri) (nedan kallad AIO) finns uppförd på förteckningarna med följande motivering:

”AIO övervakar Irans produktion av missiler, inbegripet Shahid Hemmat Industrial Group, Shahid Bagheri Industrial Group och Fajr Industrial Group, som alla anges i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006). Även chefen för AIO och två andra högre tjänstemän anges i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006). ”

21 IRGC finns upptaget på förteckningarna med följande motivering:

”Ansvarig för Irans kärntekniska program. Har operativ kontroll över Irans program för ballistiska robotar. Har gjort försök till inköp till stöd för Irans program för ballistiska robotar och kärntekniska program.”

22 Genom skrivelse av den 10 november 2014 underrättade rådet sökanden om sitt beslut att ånyo uppföra sökandens namn på förteckningarna.

23 Genom skrivelse av den 2 februari 2015 begärde sökanden att rådet skulle delge sökanden samtliga omständigheter, upplysningar och bevis som legat till grund för beslutet att ånyo uppföra sökandens namn på förteckningarna. Sökanden önskade även få uppgift om vilken medlemsstat som föreslagit detta.

Förfarandet och parternas yrkande

24 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 4 februari 2015.

25 Genom en handling som inkom till tribunalens kansli den 17 september 2015 ingav sökanden en begäran om muntlig förhandling och angav skälen för att man önskade yttra sig muntligen i enlighet med artikel 106.2 i tribunalens rättegångsregler. Rådet tog inte ställning härtill inom den utsatta fristen. På förslag av referenten beslutade tribunalen (sjunde avdelningen) att bifalla sökandens begäran.

26 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara de angripna rättsakterna, i den del de rör sökanden,

— förplikta rådet att utge skadestånd till sökanden för den skada som de angripna rättsakterna orsakat på dess anseende, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

27 Rådet har yrkat att tribunalen ska:

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

1. *Yrkandet om ogiltigförklaring*

28 Sökanden har åberopat fyra grunder till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring. Den första grunden avser åsidosättande av rätten till försvar och av rätten till ett effektivt domstolsskydd. Den andra grunden avser en felaktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning. Genom den tredje grunden görs det gällande att rätten till egendom och proportionalitetsprincipen har åsidosatts. Den fjärde grunden avser maktmissbruk.

Den första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd

29 Sökanden har för det första kritiserat rådet för att i sin skrivelse av den 10 november 2014 (se punkt 22 ovan) inte ha angett dagen för antagandet av beslutet att återuppföra sökandens namn på förteckningarna. Sökanden erinrar i detta sammanhang om att en begäran om omprövning av beslutet framställts i dess skrivelse av den 15 september 2014.

30 Det räcker härvidlag att påpeka att rådet till sin ovannämnda skrivelse av den 10 november 2014, vilken sökanden tog emot den 25 november 2014, bilade en kopia av offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av de angripna rättsakterna. I denna anges uttryckligen rubriken på dessa rättsakter och dagen för deras antagande, det vill säga den 7 november 2014.

31 För det andra menar sökanden att rådet inte svarat på dess ansökan om tillgång till handlingarna i ärendet som framställdes i skrivelse av den 2 februari 2015. Rådet har nämligen inte lämnat ut relevanta interna handlingar till skillnad från dess praxis i andra ärenden om restriktiva åtgärder. Vissa omständigheter visar dessutom att de angripna rättsakterna antagits med stöd av uppgifter som inte återfinns i de handlingar som bifogades i rådets skrivelse av den 4 september 2014. Sökanden har i detta sammanhang anfört att handlingarna inte innehåller något som helst bevis för något av de skäl för att uppföra sökanden i förteckningarna och som angetts i de angripna rättsakterna enligt vilka sökanden ”ger forskarkurser i teknik för obemannade luftfartyg (UAV) som bland annat utformats av ministeriet för vetenskap”.

32 Sökanden anser därför att rådet åsidosatt dess rätt till försvar och till ett effektivt domstolsskydd genom att inte ge sökanden tillgång till hela ärendeakten, inklusive namnet på den medlemsstat som står bakom förslaget att återuppföra sökandens namn på dessa förteckningar.

33 Tribunalen konstaterar att rådet – i sin skrivelse av den 4 september 2014 med underrättelse om rådets avsikt att återuppföra sökandens namn på förteckningarna (se punkt 15 ovan) – tillställde sökanden den bevisning och de upplysningar som rådet hade och som utgjorde grund för beslutet att anta de angripna rättsakterna. I sitt svaromål preciserade rådet att akten, utöver dessa omständigheter, endast innehöll förslaget och det uppdaterade förslaget från en medlemsstat att återuppföra sökandens namn på förteckningarna samt en promemoria från generalsekretariatet till Ständiga representanternas kommitté (Coreper) och rådet inför antagandet av de angripna rättsakterna. Rådet inkom genom särskild handling till tribunalens kansli den 4 september 2015 med dessa handlingar.

34 Dock framgår det av nämnda handlingar, vari namnet på den medlemsstat som står bakom förslaget att återuppföra sökandens namn på förteckningarna liksom samtliga uppgifter som inte berör sökanden har maskerats, att de inte innehåller några ytterligare relevanta uppgifter jämfört med den som delgavs sökanden i skrivelsen av den 4 september 2014 och i de handlingar som bilades denna skrivelse.

35 Tribunalen konstaterar följaktligen att det saknas stöd för sökandens påstående att de angripna rättsakterna antagits på grundval av uppgifter som inte finns med i de handlingar som delgavs sökanden i skrivelsen av den 4 september 2014 (se punkt 31 ovan).

36 Vidare finner tribunalen att namnet på den medlemsstat som står bakom förslaget att återuppföra sökandens namn på förteckningarna i sig omfattas av sekretess och att det därför inte kan lämnas ut till den berörda personen av tvingande skäl hänförliga till unionens eller medlemsstaternas säkerhet eller till deras internationella relationer. Att denna uppgift inte lämnas ut till sökanden kan emellertid inte anses skada vederbörandes rätt till försvar eller dennes rätt till ett effektivt domstolsskydd. Nämnda omständighet påverkar nämligen inte sökandens möjligheter att på ett ändamålsenligt sätt göra sina synpunkter gällande avseende skälen till att uppföra sökandens namn på förteckningarna eller den bevisning som dessa grundas på.

37 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden: Felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning

38 Sökanden har gjort gällande att rådet gjort en felaktig tolkning av det rekvisit som gäller tillhandahållande av stöd till den iranska regeringen vilket stadgas i artikel 20.1 c i beslut 2010/413 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 (nedan kallat det omtvistade rekvisitet) vilket utgör grunden för att återuppföra sökandens namn på förteckningarna i de angripna rättsakterna. Sökanden har i sak anfört att rekvisitet inte omfattar forskning och teknologisk utvecklingsverksamhet inom militära områden eller områden med militär anknytning – vilka nämns i skälen för att uppföra sökandens namn på förteckningarna – som saknar samband med Islamiska republiken Irans program för spridningskänslig kärnteknik. Vidare har sökanden gjort gällande att de handlingar som rådet lämnat ut såsom bevisning inte räcker för att tjäna som stöd för skälen att uppföra sökandens namn på förteckningarna.

Tolkningen av det omtvistade rekvisitet med avseende på verksamheten inom militära områden eller områden med militär anknytning vilka avses i skälen i de angripna rättsakterna

39 Sökanden har inledningsvis kritiserat rådet för att ha gjort en bokstavstolkning av det omtvistade rekvisitet som gör det möjligt att medta en mycket omfattande krets av personer, inklusive iranska skattebetalare. Enligt sökanden hänvisar rekvisitet endast till stöd som gör det möjligt för den iranska regeringen att fullfölja spridningskänslig kärnteknisk verksamhet, vilket ställer krav på ett orsakssamband mellan agerande som kan betecknas som ”stöd” och bedrivandet av sådan verksamhet. Kravet på orsakssamband följer av skäl 13 i beslut 2012/35, av artikel 215.1 FEUF och av dom av den 13 mars 2012, Tay Za/rådet (C-376/10 P, REU, EU:C:2012:138, punkterna 61 och 67).

40 Sökanden har anfört att det i rättspraxis för det första bekräftas att det omtvistade rekvisitet endast hänför sig till tillhandahållandet av stöd till den iranska regeringen som gör det möjligt för denna regering att fortsätta sin spridningskänsliga kärntekniska verksamhet. Detta materiella, ekonomiska eller logistiska stöd ska för det andra vara av särskild ”kvalitativ eller kvantitativ betydelse”. Det omtvistade rekvisitet syftar för det tredje till att frånta den iranska regeringen dess inkomstkällor, för att tvinga den att upphöra med utvecklingen av sitt program för spridningskänslig kärnteknik. Sökanden har bland annat åberopat dom av den 16 juli 2014, National Iranian Oil Company/rådet (T-578/12, EU:T:2014:678, punkterna 119 och 120), dom av den 25 mars 2015, Central Bank of Iran/rådet (T-563/12, REU, EU:T:2015:187, punkt 66), och dom av den 25 juni 2015, Iranian Offshore Engineering & Construction/rådet (T-95/14, REU (Utdrag), EU:T:2015:433, punkt 53).

41 För det andra har sökanden anfört att dess samarbete med den iranska regeringens olika ministerier inte utgjorde ett stöd i den mening som avses enligt det omtvistade rekvisitet. Den aktuella verksamheten hade nämligen inte den kvalitativa eller kvantitativa betydelse som fordras för att presumera att sökanden tillhandahöll den iranska regeringen ekonomiskt eller logistiskt stöd som främjar möjligheten att fortsätta att bedriva spridningskänslig kärnteknisk verksamhet.

42 Sökanden har i detta avseende gjort gällande att det är ett statligt universitet som finansieras av den iranska staten. Till skillnad från stora företag som är verksamma inom finansvärlden eller inom olje- och gasindustrin – och som tidigare uppförts på förteckningarna med stöd av det omtvistade kriteriet – tillhandahåller sökanden inte den iranska regeringen några ekonomiska resurser som skulle kunna antas främja möjligheten för Islamiska republiken Iran att bedriva spridningskänslig kärnteknisk verksamhet.

43 Sökanden har härav dragit slutsatsen att det under dessa omständigheter ankom på rådet att visa att den verksamhet som sökanden kritiserades för, på grund av sin kvalitativa betydelse, möjliggjorde för den iranska regeringen att fortsätta att bedriva spridningskänslig kärnteknisk verksamhet.

44 Rådet har bestritt dessa argument.

45 Det framgår av motiveringen i de angripna rättsakterna (se punkt 19 ovan) att rådet återuppfört sökandens namn på förteckningarna på grund av sökandens ”betydande samarbete med Irans regering inom militära områden eller områden med militär anknytning” vilket utgjorde stöd till den iranska regeringen i den mening som avses i det omtvistade kriteriet.

46 För att styrka detta samarbete grundade sig rådet i de angripna rättsakterna på en rad omständigheter:

— Förekomsten av ett antal samarbetsavtal med iranska statliga organisationer som är uppförda på FN:s och/eller EU:s förteckningar och som bedriver militär verksamhet eller verksamhet med militär anknytning, särskilt inom området produktion och inköp av ballistiska robotar enligt följande:

  — ett avtal med AIO för produktion av satelliter,

  — samarbete med Irans försvarsministerium och IRGC vad gäller ingenjörstävlingar för att utveckla ”smarta” båtar

  — ett bredare avtal med IRGC:s luftstridsstyrkor som omfattar utveckling och förstärkning av universitetets förbindelser, organisatoriskt och strategiskt samarbete,

— deltagande såsom part i ett avtal mellan sex universitet som ger stöd till Irans regering genom försvarsrelaterad forskning,

— det förhållandet att sökanden ger forskarkurser i teknik för obemannade luftfartyg (UAV) som bland annat utvecklats av ministeriet för vetenskap, forskning och teknik.

47 Skälen i de omtvistade rättsakterna, vilka det redogörs för i punkterna 45 och 46 ovan, visar tydligt att rådet huvudsakligen kritiserar sökanden för att tillhandahålla stöd åt den iranska regeringen inom militära forskningsområden eller områden med militär anknytning, bland annat genom samarbetsavtal med AIO och IRGC som även dem finns uppförda på förteckningarna och är verksamma på dessa områden (se punkterna 20 och 21 ovan).

48 Tribunalen kommer därför att pröva sökandens argument att forskning och teknologisk utvecklingsverksamhet inom militära områden eller områden med militär anknytning, i samarbete med försvarsministeriet eller statliga enheter som själva finns uppförda på förteckningarna, inte

omfattas av det omtvistade rekvisitet när rådet inte har visat att dessa verksamheter är av stor kvantitativ eller kvalitativ betydelse som gör det möjligt att anse att de främjar möjligheten att bedriva det iranska programmet avseende spridningskänslig kärnteknisk verksamhet (se punkt 41 ovan).

49 Till skillnad från vad sökanden har påstått (se punkt 39 ovan) innebär det omtvistade rekvisitet inte att det ska visas att det föreligger ett orsakssamband mellan tillhandahållande av vad som kan betraktas som stöd till den iranska regeringen och bedrivande av spridningskänslig kärnteknisk verksamhet.

50 Enligt rättspraxis omfattar det omtvistade rekvisitet förvisso inte all form av stöd till den iranska regeringen, utan enbart sådana former av stöd som genom dess kvantitativa eller kvalitativa betydelse bidrar till att Irans kärntekniska verksamhet kan drivas vidare. När rekvisitet tolkas, under unionsdomstolens kontroll, i förening med syftet att utöva påtryckning på den iranska regeringen för att få den att upphöra med verksamhet som innebär en risk för spridning av kärnmaterial, definierar det omtvistade rekvisitet således på ett objektivt sätt en avgränsad kategori av personer och enheter som kan få sina tillgångar frysta (dom National Iranian Oil Company/rådet, punkt 40 ovan, EU:T:2014:678, punkt 119).

51 Mot bakgrund av syftet med åtgärder för frysning av penningmedel, som omnämns i punkt 50 ovan, framgår det utan tvetydighet av det omtvistade rekvisitet att detta på ett riktat och selektivt sätt avser verksamhet som bedrivs av just den berörda personen eller enheten och som – även om de inte har någon direkt eller indirekt koppling till spridningskänslig kärnteknisk verksamhet ändå kan främja sådan verksamhet genom att tillhandahålla den iranska regeringen resurser eller medel av i synnerhet materiell, ekonomisk eller logistisk art som möjliggör för nämnda regering att fortsätta sådan spridningskänslig verksamhet (se, för ett liknande resonemang, dom National Iranian Oil Company/rådet, punkt 40 ovan, EU:T:2014:678, punkt 120, och dom av den 29 april 2015, National Iranian Gas Company/rådet, T-9/13, EU:T:2015:236, punkt 62).

52 Till skillnad från den tolkning som sökanden har förordat, följer det dock inte av den rättspraxis som det redogjorts för i punkterna 50 och 51 ovan att uttrycket ”stöd till Irans regering” medför att det ska vara styrkt att det föreligger en koppling mellan detta stöd och den kärntekniska verksamhet som Islamiska republiken Iran bedriver. Rådet har helt korrekt hävdat att sökanden blandar ihop det rekvisit som avser tillhandahållande av stöd till den iranska regeringen som stadgas i artikel 20.1 c i beslut 2010/416 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 – vilket är det enda rekvisit som är relevant i förevarande fall – och det rekvisit som avser ”stöd till Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet eller till Irans utveckling av system för kärnvapenbärare” vilket föreskrivs i artikel 20.1 b i nämnda beslut respektive i artikel 23.2 a i nämnda förordning (se, för ett liknande resonemang, dom National Iranian Oil Company/rådet, punkt 40 ovan, EU:T:2014:678, punkt 139). För att det första rekvisitet ska vara tillämpligt krävs det emellertid inte att det föreligger en viss grad av koppling, om än indirekt, mellan till Irans kärntekniska verksamhet, vilket är ett krav för att det andra ovannämnda rekvisitet, som avser tillhandahållande av stöd till Irans kärntekniska verksamhet, ska vara tillämpligt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 november 2013, rådet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, REU, EU:C:2013:776, punkt 80, och dom Central Bank of Iran/rådet, punkt 40 ovan, EU:T:2015:187, punkt 66).

53 Vad gäller det omtvistade rekvisitet framgår det uttryckligen av skäl 13 i beslut 2012/35 (se punkt 6 ovan) – varigenom det infördes i artikel 20.1 c i beslut 2010/413 – att rådet ansåg att tillhandahållande av stöd till den iranska regeringen kunde underlätta bedrivandet av spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller utvecklingen av system för kärnvapenbärare, och rådet avsåg därför att utvidga kriterierna för att uppföra ett namn på förteckningarna genom att utvidga antagandet av åtgärder för frysning av penningmedel till att omfatta personer eller enheter som tillhandahåller stöd till denna regering utan att samtidigt kräva att stödet direkt eller indirekt kan hänföras till sådan verksamhet (se, för ett liknande resonemang, dom National Iranian Oil Company/rådet, punkt 40 ovan, EU:T:2014:678, punkt 118).

54 Kravet på att det ska föreligga en koppling mellan tillhandahållande av stöd till den iranska regeringen och bedrivande av spridningskänslig kärnteknisk verksamhet är således klart fastställt i de tillämpliga bestämmelserna. Under dessa omständigheter ska det omtvistade rekvisitet förstås så, att avser allt stöd som, även om det inte har någon direkt eller indirekt koppling till utvecklandet av spridningskänslig kärnteknisk verksamhet men ändock, på grund av sin kvantitativa eller kvalitativa betydelse, kan främja sådan utveckling genom att tillhandahålla den iranska regeringen resurser eller medel av i synnerhet materiell, ekonomisk eller logistisk art. Det ankommer således inte på rådet att fastställa att det föreligger en koppling mellan agerande som kan betecknas som ”stöd” och underlättande av spridningskänslig kärnteknisk verksamhet då en sådan koppling har fastställts i de allmänna tillämpliga reglerna (se, för ett liknande resonemang, dom National Iranian Oil Company/rådet, punkt 40 ovan, EU:T:2014:678, punkt 140, dom Central Bank of Iran/rådet, punkt 40 ovan, EU:T:2015:187, punkt 81, och dom National Iranian Gas Company/rådet, punkt 51 ovan, EU:T:2015:236, punkt 65).

55 Tribunalen kan därför inte godta sökandens påstående att den tolkning av det omtvistade rekvisitet om vilken det erinrats i punkterna 53 och 54 ovan utgör en ren bokstavstolkning och leder till att en mycket omfattande personkrets medtas på förteckningarna (se punkt 39 ovan). En dylik tolkning av det omtvistade rekvisitet avser, med hänsyn till det rättsliga sammanhanget, på ett objektivt sätt en avgränsad kategori av personer (se punkterna 50 och 51 ovan) och kan inte anses omfatta enbart det faktum att någon fullgör lagstadgade skyldigheter, till exempel i skattehänseende (dom National Iranian Oil Company/rådet, punkt 40 ovan, EU:T:2014:678, punkt 121).

56 Vad sedan beträffar artikel 215.1 FEUF och dom Tay Za/rådet, punkt 39 ovan (EU:C:2012:138), som sökanden också har åberopat, gör tribunalen följande bedömning. Dessa saknar båda relevans i förevarande fall, eftersom förordning nr 267/2012 – vilken genomfördes av genomförandeförordning nr 1202/2014 – grundas på artikel 215.2 FEUF och då de åtgärder som var föremål för domstolens prövning i den ovannämnda domen hade antagits med stöd av artiklarna 60 EG och 301 EG och omfattades av helt andra tillämpliga bestämmelser än de restriktiva åtgärder som vidtagits mot Myanmar/Burma.

57 Tribunalen måste likaså tillbakavisa sökandens argument att eftersom det stöd till den iranska regeringen som sökanden kritiseras för inte är av ekonomisk art – till skillnad från det stöd som ges av finansiella institutioner eller företag verksamma inom olje- och gassektorn och som tidigare förts upp på förteckningarna på grundval av det omtvistade rekvisitet – ankommer det på rådet att visa att det givna stödet främjar bedrivande av spridningskänslig kärnteknisk verksamhet (se punkterna 42 och 43 ovan).

58 I de domar som sökanden har åberopat (se punkt 40 ovan), vilka gäller olje- och gassektorn i Iran, har tribunalen förvisso slagit fast att den verksamhet som bedrivs av statliga företag på detta område (dom National Iranian Oil Company/rådet, punkt 40 ovan, EU:T:2014:678, punkt 141) eller av företag som tillhandahåller logistiskt stöd till den iranska regeringen inom detta område (se, för ett liknande resonemang, dom Iranian Offshore Engineering & Construction/rådet, punkt 40 ovan, EU:T:2015:433, punkt 54) omfattas av det omtvistade rekvisitet. Tribunalen betonade att det i de tillämpliga bestämmelserna, bland annat skäl 22 i beslut 2012/413 (se punkt 5 ovan), skäl 8 i beslut 2012/35 (se punkt 6 ovan) och skäl 16 i beslut 2012/635 (se punkt 9 ovan) hade fastställts att det fanns en koppling mellan Islamiska republiken Irans inkomster från denna sektor och finansieringen av spridningskänslig kärnteknisk verksamhet.

59 Det omtvistade rekvisitet kan emellertid inte tolkas så, att det endast syftar till att beröva den iranska regeringen dess inkomster och att härigenom tvinga den att upphöra med sin spridningskänsliga kärntekniska verksamhet. Rekvisitet avser nämligen allt stöd som till följd av sin kvantitativa eller kvalitativa betydelse kan främja bedrivande av sådan verksamhet. Bedömningen härav ska göras med

beaktande av samtliga relevanta bestämmelser i den tillämpliga lagstiftningen (se punkt 54 ovan). Skäl 13 i beslut 2012/35 och artikel 23.2 d i förordning nr 267/2012 visar till exempel att det kan röra sig om materiellt, logistiskt eller ekonomiskt stöd.

60 Mot bakgrund av de tillämpliga bestämmelserna ska tribunalen därför, för det tredje, pröva huruvida forskning och teknologisk utvecklingsverksamhet inom militära områden eller områden med militär anknytning, som inte motsvarar någon av de tre typerna av stöd – materiellt, ekonomiskt eller logistiskt – som nämns såsom exempel i de nämnda bestämmelserna (se punkt 59 ovan) kan omfattas av det omtvistade rekvisitet.

61 Det följer av beslut 2010/403 och av förordning nr 267/2012 att restriktiva åtgärder får antas gentemot personer eller enheter som bidrar till att Islamiska republiken Iran, inom militära områden eller områden med militär anknytning, upphandlar förbjudna varor och förbjuden teknik eller som tillhandahåller teknisk assistans kopplad till sådana varor eller teknik. Kopplingen mellan dessa varor och denna teknik å ena sidan och spridningskänslig kärnteknisk verksamhet å andra sidan har fastställts av unionslagstiftaren i de tillämpliga rättsakternas allmänna bestämmelser (se, analogt, dom rådet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, punkt 52 ovan, EU:C:2013:776, punkt 76).

62 I artikel 1.1 c i beslut 2010/413 förbjuds försäljning, leverans eller överföring till Islamiska Republiken Iran av vapen och all form av därmed sammanhängande materiel, inklusive militära fordon och militär utrustning. Enligt artikel 5.1 a i förordning nr 267/2012 är det för övrigt förbjudet att direkt eller indirekt tillhandahålla tekniskt bistånd som rör sådana varor och sådan teknik som ingår i Europeiska unionens gemensamma militära förteckning, vilken antogs av rådet den 17 mars 2014 (EUT C 107, s. 1) (nedan kallad den gemensamma militära förteckningen) eller som rör tillhandahållande, tillverkning, underhåll och användning av sådana varor som ingår i den förteckningen, till alla iranska personer, enheter eller organ eller för användning i Iran.

63 Genom att i förordning nr 267/2012 föreskriva ett sådant förbud avseende viss militär utrustning har lagstiftaren fastställt att det föreligger en koppling mellan Islamiska republiken Irans förvärv av denna typ av utrustning och den iranska regeringens bedrivande av spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller utveckling av system för kärnvapenbärare.

64 Denna tolkning bekräftas av säkerhetsrådets resolutioner 1737 (2006) och 1929, vilka antogs den 23 december 2006 respektive den 9 juni 2010 och som nämns i skälen 1 och 4 i beslut 2012/35. Unionens allmänna regler om antagande av restriktiva åtgärder ska nämligen tolkas mot bakgrund av ordalydelsen i och föremålet för säkerhetsrådets resolutioner som de genomför (dom av den 16 november 2011, Bank Melli Iran/Conseil, C-548/09 P, REU, EU:C:2011:735, punkt 104, och dom av den 25 april 2012, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/rådet, T-509/10, REU, EU:T:2012:201, punkt 83). Dessa två resolutioner avser dock antagande av åtgärder som ska hindra Islamiska republiken Iran från att utveckla känslig teknik till stöd för sina kärntekniska program och robotprogram. I förteckningarna över utrustning och teknik som det enligt dessa resolutioner är förbjudet att tillhandahålla Islamiska republiken Iran återfinns bland annat satelliter och obemannade luftfartyg. Särskilt resolution 1929 hänvisar till dessa förteckningar.

65 Tillhandahållande av stöd till den iranska regeringen i fråga om forskning och teknologisk utvecklingsverksamhet inom militära områden eller områden med militär anknytning omfattas av det omtvistade rekvisitet när stödet avser sådan utrustning eller teknik som anges i den gemensamma militära förteckningen och som Islamiska republiken Iran är förbjuden att förvärva (se punkt 62 ovan).

66 Tribunalen preciserar att den gemensamma militära förteckningen särskilt avser följande utrustning:

”ML9 Krigsfartyg (ytfartyg eller undervattensfarkoster), särskild marin utrustning, tillbehör, komponenter och andra ytfartyg enligt följande:

…

a. Fartyg och komponenter enligt följande:

1. Fartyg (ytfartyg eller undervattensfarkoster) som är särskilt utformade eller modifierade för militär användning, oavsett skick eller brukbarhet och vare sig de är utrustade med system för vapenbärare eller pansar eller inte, samt skrov eller delar av skrov till sådana fartyg och komponenter för dessa som är särskilt utformade för militär användning.

…

ML10 ’Luftfartyg’, ’lättare än luft-farkoster’, ’obemannade luftfartyg’ (’UAV’ [drönare]), flygmotorer och utrustning för ’luftfartyg’, tillhörande utrustning samt komponenter, enligt följande, som särskilt utformats eller modifierats för militär användning:

…

c. Obemannade luftfartyg och tillhörande utrustning, enligt följande, och särskilt utformade komponenter för sådana:

1. [Drönare], fjärrstyrda luftfarkoster (RPV), självstyrande programmerbara farkoster och obemannade ’ättare än luft-farkoster’.

…

ML 11 Elektronisk utrustning, [satelliter], enligt följande:

…

c. [Satelliter], särskilt utformade eller modifierade för militär användning, och de komponenter för [satelliter] som är särskilt utformade för militär användning.”

67 Härav följer att tillhandahållande av stöd till den iranska regeringen i form av bland annat utformning, tillverkning eller utveckling av satelliter, fartyg eller drönare som uppfyller de specifika krav som ställs i den gemensamma militära förteckningen uppfyller det omtvistade kriteriet utan att det åligger rådet att visa att stödet, på grund av sin omfattning, främjar bedrivande av spridningskänslig kärnteknisk verksamhet.

68 Tribunalen vill för det fjärde betona att frågan huruvida ett visst agerande omfattas av det omtvistade rekvisitet, under alla omständigheter, ska prövas med avseende på samtliga tillämpliga rättsregler och faktiska omständigheter. När rådet inte kan visa att den aktuella verksamheten avser satelliter eller ”smarta” båtar som uppfyller de specifika krav som ställs i den gemensamma militära förteckningen innebär det förhållandet att verksamheten bedrivs i samarbete med AIO, såvitt gäller tillverkning av satelliter, eller med det iranska försvarsministeriet och IRGC såvitt gäller att i ingenjörstävlingar utveckla ”smarta” båtar att – för det fall rådets påståenden beträffande detta samarbete är tillräckligt väl underbyggt – det sålunda tillhandahållna stödet till den iranska regeringen ska anses vara tillräckligt omfattande för att omfattas av det omtvistade rekvisitet.

69 Det framgår av de angripna rättsakterna att AIO finns med i unionens förteckningar för ”bland annat produktion av satelliter”. AIO finns uppfört på förteckningarna med motiveringen att det ”övervakar Irans produktion av missiler” inklusive tre industrikoncerner som avses i säkerhetsrådets resolution 1737 (2006). IRGC är vidare uppfört på förteckningarna av följande skäl:

”Ansvarig för Irans kärntekniska program. Har operativ kontroll över Irans program för ballistiska robotar. Har gjort försök till inköp till stöd för Irans program för ballistiska robotar och kärntekniska program.”

70 AIO:s direkta medverkan i framställningen av missiler liksom IRGC:s medverkan i det kärntekniska programmet och dess operativa kontroll över programmet för ballistiska robotar i Iran – vilket sökanden inte har bestritt i förevarande fall – gör under dessa omständigheter att det kan antas att den verksamhet som bedrivs i samarbete med dessa enheter inom den iranska regeringen såvitt gäller tillverkning av satelliter och utveckling av ”smarta” båtar är av tydlig relevans för bedrivandet av spridningskänslig kärnteknisk verksamhet eller utvecklingen av system för kärnvapenbärare.

71 Tribunalen ska därför pröva huruvida rådet i tillräckligt stöd för sitt påstående att sökanden bedriver sådan verksamhet.

Rådets åberopade bevisning

72 Sökanden har anfört att rådet inte visat att den verksamhet som avses i de handlingar som rådet framlagt tagna tillsammans vittnar om ett ”betydande samarbete med Irans regering inom militära områden eller områden med militär anknytning”. Framfört allt har rådet inte preciserat vilken typ av stöd till den iranska regeringen som sökandens samarbete med AIO och IRGC lett till. Det faktum att sökanden, i likhet med andra iranska universitet, har samarbetat med sitt lands regering är något som är typiskt för alla forskningsinstitut inom det vetenskapliga och teknologiska området i alla världens länder.

73 Vidare har rådet inte kontrollerat att de uppgifter som figurerar i de framlagda handlingarna är korrekta. Merparten av uppgifterna består nämligen mestadels av rådets egna översättningar av informationsblad, det vill säga andrahandsuppgifter. Originaldokumenten var dessutom upprättade på farsi och vissa av originaltexterna har inte heller lämnats ut av rådet.

74 Sökandens samarbete – vilket framgår av de framlagda handlingarna – med dels försvarsministeriet, dels med AIO och IRGC, som kontrolleras av den iranska staten och finns uppförda på förteckningarna på grund av sin medverkan i Islamiska republiken Irans program för ballistiska robotar, utgör enligt rådet stöd till den iranska regeringen i den mening som avses i det omtvistade rekvisitet.

75 I förevarande fall ska det således göras en bedömning av vilket bevisvärde som kan tillmätas den bevisning rådet åberopat till stöd för respektive skäl för att uppföra sökanden på förteckningarna, vilka skäl anges i de angripna rättsakterna (se punkt 46 ovan). Bedömningen ska göras för att pröva huruvida skälen – mot bakgrund av det omtvistade rekvisitets innehåll och omfattning (se punkterna 54 och 67–70 ovan) är tillräckligt väl underbyggda i rättsligt avseende (se punkterna 77–103 nedan). Prövningen kommer att göra det möjligt att fastställa om skälen, tagna gemensamt, motiverar att återuppföra sökandens namn på förteckningarna (se punkt 104 nedan).

76 Inledningsvis tillbakavisar tribunalen det argument som sökanden åberopade vid förhandlingen och som går ut på att de handlingar som rådet lagt fram för att styrka skälen till att sökandens namn fördes upp på de angripna rättsakterna var för gamla. Vad gäller utvecklandet av satelliter och ”smarta” båtar är de flesta av de handlingar som rådet åberopat från år 2012 och visar på ett samarbete utan tydligt slutdatum (MD 176/14 RELEX, MD 177/14 RELEX, MD 178/14 RELEX).

Handling MD 179/14 RELEX avser ett uttalande från befälhavaren för IRGC:s marinkår som kommer från sökandens webbplats. Handlingen är daterad till januari 2014. Vad beträffar sökandens samarbete med IRGC:s luftstridsstyrkor ska det erinras om att handling MD 180/14 RELEX fortfarande fanns på webbplatsen då de angripna rättsakterna antogs.

– Avtalet med AIO om tillverkning av satelliter

77 Till stöd för sina påståenden att det förelåg ett avtal mellan sökanden och AIO om tillverkning av satelliter har rådet lagt fram handling MD 176/14 RELEX och handling MD 177/14 RELEX, som ingår i ärendeakten (se punkt 15 ovan). Det rör sig om kopior av sidor på internet ur BBC:s reportagearkiv, avfattade på engelska, som återger texten i två rapporter från Islamic Republic News Agency (IRNA), Islamiska republiken Irans nyhetsbyrå (nedan kallad IRNA). Såsom sökanden har påpekat har dessa rapporter från IRNA inte framlagts. Sökanden har däremot inte bestritt innehållet i de uppgifter som framkommer i BBC:s handlingar. Sökanden har huvudsakligen hävdat att dessa uppgifter inte motiverar att sökanden på nytt uppförs på förteckningarna.

78 Den första av dessa handlingar – (MD 176/14 RELEX) – är daterad till den 3 februari 2012 och har rubriken ”Iran to have greater achievements in space industry – defence minister” (”Iran ska nå ytterligare framsteg inom rymdindustrin enligt landets försvarsminister”). Av handlingen framgår att den iranska försvarsministern tillkännager att AIO skjutit upp en satellit som utvecklats och byggts av sökandens studenter, under ledning av en ledamot ur High Council of Space. Enligt ett uttalande från AIO:s direktör som också återges i den ovannämnda handlingen rör det sig om en fjärrstyrd provsatellit. Satelliten filmar jorden med hög precision. Denna mikrosatellit väger 50 kg och har olika applikationer inom skilda områden, såsom meterologi, hantering av naturkatastrofer och mäter temperatur och luftfuktighet.

79 Den andra handlingen (MD 177/14 RELEX) är daterad till den 2 oktober 2012 och har rubriken ”Iran to launch more satellites this year” (”Iran ska skjuta upp fler satelliter i år”). Handlingen hänvisar till att AIO:s direktör tillkännager att AIO ska skjuta upp en satellit som ska byggas av sökanden, utrustad med solceller, vars uppdrag kommer att vara att fotografera jorden från 250–370 kilometers höjd.

80 Sökanden har gjort gällande att handling MD 176/14 RELEX avser en mikrosatellit som byggts i fredligt syfte. Vidare har sökanden inte deltagit i utformningen och tillverkningen av bärare eller i uppskjutningen av denna satellit eller av den som avses i handling MD 177/14 RELX. De ovannämnda handlingarna innehåller inte något bevis för att utvecklingen eller tillverkningen av de satelliter som nämns däri främjar den iranska regeringens möjligheter att bedriva sin spridningskänsliga kärntekniska verksamhet.

81 Tribunalen noterar att handlingarna MD 176/14 RELEX och MD 177/14 RELEX inte innehåller några omständigheter som föranleder slutsatsen att de två aktuella satelliterna särskilt utvecklats eller ändrats för militär användning i den mening som avses i den gemensamma militära förteckningen (se punkt 66 ovan). Handlingarna hänvisar vidare inte till något avtal mellan sökanden och AIO om tillverkning av satelliter.

82 Det förhållandet att det var den iranska försvarsministern som tillkännagav att AIO sköt upp den första satelliten (se punkt 78 ovan) visar på den relevans som satelliten har inom militära områden eller områden med militär anknytning. Det förhållandet att AIO, som skjuter upp satelliterna, själv finns uppfört på förteckningarna på grund av sin medverkan i tillverkningen av missiler bekräftar denna analys (se punkt 70 ovan). Att sökanden inte alls deltagit i utveckling och tillverkning av uppskjutningsbärare, såsom sökanden har påpekat, saknar under dessa omständigheter relevans. Rådet har nämligen endast kritiserat sökanden för dess verksamhet avseende utformning och tillverkning av satelliter.

83 Följaktligen kan sökandens verksamhet bestående i tillverkning av satelliter betraktas som stöd till den iranska regeringen i den mening som avses i det omtvistade rekvisitet.

– Samarbetet med det iranska försvarsministeriet och IRGC vad gäller att i ingenjörstävlingar utveckla ”smarta” båtar

84 För att styrka att sökanden samarbetar med det iranska försvarsministeriet och IRGC för att i ingenjörstävlingar utveckla ”smarta” båtar, har rådet lagt fram dels handlingarna MD 178/14 RELEX och MD 179/14 RELEX som finns med i ärendeakten (se punkt 15 ovan), dels, som en bilaga till dupliken, en artikel som publicerades på dagstidningens *Iran Daily Brief*:s webbplats den 30 januari 2014.

85 Handling MD 178/14 RELEX är en tidningsartikel som publicerades av nyhetsbyrån Fars News Agency den 12 maj 2012. Artikeln har rubriken ”Nära samarbete mellan Sharif University och försvarsministeriet/Problemen i flottan nonchaleras i Iran” och redogör för en intervju som chefen för sökandens mariningenjörsgrupp gett nyhetsbyrån. I intervjun berättar denne högt uppsatte tjänsteman inom sökanden om ett avtal mellan en av universitetets vetenskapliga kommittéer och försvarsministeriets organisation för varvsindustrin. Avtalet gällde ingenjörstävlingar för att utveckla ”smarta” båtar. Enligt avtalet skulle det inte finnas några ekonomiska eller verksamhetsrelaterade begränsningar för godkända projekt. Detta nära samarbete mellan sökanden och den ovannämnda organisationen inom försvarsministeriet ska ha inletts två år tidigare.

86 Handling MD 179/14 RELEX å sin sida innehåller bland annat en artikel hämtad från sökandens webbplats, från den 21 januari 2014, med rubriken ”Flottan ger sitt stöd till godkända projekt i ingenjörstävlingen för utvecklingen av ’smarta’ båtar”. I artikeln redogörs för ett tal som hölls av befälhavaren för IRGC:s sjöstridsstyrkor i samband med inledningen av den tredje ingenjörstävlingen för utvecklingen av ”smarta” båtar. I talet betonades den strategiska betydelsen av den tekniska utvecklingen av denna typ av båtar och samarbetet mellan IRGC:s sjöstridsstyrkor och iranska forskningscenter.

87 Sökanden har gjort gällande att det framgår av handling MD 178/14 RELEX att något projekt ännu inte hade inletts då den återgivna intervjun gjordes. Handlingen innehåller dessutom inte någon information om eventuella projekt. I sin replik har sökanden preciserat att universitetet endast ordnat en ingenjörstävling för utveckling av ”smarta” båtar. Handling MD 179/14 RELEX, som inte nämner sökanden, avser en tävling som inte ordnades av sökanden. Vidare framgår det inte nödvändigtvis av talet som hölls av befälhavaren för IRGC:s sjöstridsstyrkor att de aktuella båtarna var avsedda för militärt bruk. Rådet har under alla omständigheter underlåtit att förklara varför sökandens medverkan i utvecklingen av båtar, även för militärt bruk, främjar den iranska regeringens spridningskänsliga kärntekniska verksamhet.

88 I dupliken har rådet framhållit att sökandens påstående att universitetet inte anordnade den tredje ingenjörstävlingen för utvecklingen av ”smarta” båtar motsägs av en artikel som publicerats på dagstidningen *Iran Daily Brief*:s webbplats. Artikeln har bilagts dupliken.

89 Artikeln är daterad till den 30 januari 2014 och har följande rubrik: ”IRGCN commander: Organisation of Smart Combat Vessels established” (”Enligt befälhavaren för IRGS:s sjöstridsstyrkor har en organisation för smarta krigsfartyg inrättats”). I artikeln anges att befälhavaren för IRGS:s sjöstridsstyrkor i sitt tal i samband med inledningen av den tredje ingenjörstävlingen för utvecklingen av ”självständiga ytfartyg” (Autonomous Surface Vehicles (ASV)), som ägde rum på Sharif University of Technology, angav att IRGC inrättat en stridsavdelning för ”smarta” båtar.

90 Av artikeln följer att, i avsaknad av andra förklaringar från sökanden, måste den tredje ingenjörstävlingen för utvecklingen av ”smarta” båtar anses ha avsett båtar som kan användas för militära syften. Det förhållandet att ingenjörstävlingens invigningsceremoni hölls i sökandens lokaler föranleder vidare tribunalen att dra slutsatsen – så länge inte motsatsen bevisas – att sökanden deltagit i dess anordnande.

91 Den ovannämnda artikeln av den 30 januari 2014 utgör således ytterligare bevisning till stöd för de omständigheter som framgår av handling MD 178/14 RELEX och handling MD 179/14 RELEX avseende sökandens samarbete med försvarsministeriet och IRGC inom ramen för ingenjörstävlingar för utvecklingen av ”smarta” båtar (se punkterna 85 och 86 ovan). Artikeln innehåller inte några nya fakta till stöd för att uppföra sökandens namn på förteckningarna, utan redogör endast för de påståenden som rådet redan framfört i sin skrivelse av den 4 september 2014 (se punkt 15 ovan) och svarar mot de argument som sökanden framfört under förfarandet vid tribunalen. Den kan således tas i beaktande även om den inte ingick i rådets ärendeakt och utan att sökandens rätt till försvar och rätt till ett effektivt domstolsskydd därmed åsidosätts.

92 Rådet har således i tillräcklig utsträckning visat att sökandens verksamhet avseende ingenjörstävlingar för att utveckla ”smarta” båtar omfattas av det omtvistade rekvisitet.

– Avtalet mellan sökanden och IRGC:s luftstridsstyrkor

93 Rådet har lagt fram texten i ett ”avtal för att fördela plats i Sharifs teknikhus” (Agreement to Assign Space in Sharif’s Technology House) mellan sökandens forsknings- och teknikavdelning och IRGC:s Aerospace Force – företrädd av direktören för forskningsinstitutet SAK som ingår i nämnda styrka (nedan kallat forskningsinstitutet). Avtalet ingår i ärendeakten och har referens MD 180/14 RELEX.

94 Sökanden har betonat att det endast rör sig om en icke undertecknad avsiktsförklaring. Skrivelsen innehåller dessutom endast huvudlinjerna för samarbetet och måste kompletteras med specifika verksamhetsavtal.

95 Rådet har preciserat att handling MD 180/14 RELEX har hämtats från sökandens webbplats. Även om avtalet inte undertecknats av parterna, vittnar det enligt rådet under alla omständigheter om en verklig avsikt att utveckla en viss nivå av samarbete mellan sökanden och forskningsinstitutet.

96 Tribunalen konstaterar härvidlag att enligt handling MD 180/14 RELEX gällde avtalet en period som sträckte sig från dagen för dess undertecknande till och med den 20 mars 2013 och att avtalet kunde förlängas gemensamt av parterna om verksamhetens intensitet motiverade detta. Avtalstexten var dessutom fortfarande offentliggjord på sökandens webbplats när de angripna rättsakterna antogs, den 7 november 2014. Nämnda omständigheter gör det möjligt att anta att sökanden hade kontakt med IRGC:s Aerospace Force för ett vetenskapligt och tekniskt samarbete.

97 Avtalet hänvisar förvisso, såsom sökanden har påpekat, inte uttryckligen till verksamhet inom militära områden eller områden med militär anknytning. Avtalsklausulerna visar emellertid på forskningsinstitutets och följaktligen IRGC:s betydande inflytande på sökandens relationer med industrin liksom på sökandens val och uppföljning av sina forskningsprojekt. Det framgår nämligen uttryckligen av avtalet att det rent allmänt syftar till att utveckla och organisera sökandens relationer med industrin och att försöka att tillgodose industrins behov med hjälp av sökandens befintliga resurser. Bland annat åtar sig forskningsinstitutet att ingå ett avtal med sökanden för att genomföra forskningsprojekt som är nödvändiga för industrin, i synnerhet enligt de förslag som läggs fram av institutet (punkt 5.1 i avtalet). Institutet definierar specifika områden som är av intresse för företagen och presenterar dem för sökanden för att sedan ingå ett avtal (punkt 5.11 i avtalet). Sökanden å sin

sida åtar sig att lägga fram periodiska rapporter angående forskningsresultat som är av relevans för industrin (punkt 6.1 i avtalet) och att tillhandahålla universitetsresurser som har samband med industrin (punkt 6.4 i avtalet).

98 Nämnda omständigheter räcker inte i sig för att styrka att sökanden tillhandahåller stöd till den iranska regeringen såvitt avser den utrustning som omfattas av den gemensamma militära förteckningen (se punkt 67 ovan). I det ovannämnda avtalet med IRGC:s Aerospace Force föreskrevs emellertid ett nära och systematiskt samarbete mellan sökanden och forskningsinstitutet när det gäller sökandens forskningsverksamhet utifrån behoven i den iranska industrin. Avtalet är således tillämpligt inom samtliga industrigrenar, inklusive inom militära områden eller områden med militär anknytning, vilka avses i skälen för att uppföra sökandens namn på förteckningarna. Med hänsyn till IRGC:s medverkan i det kärntekniska programmet och dess operativa kontroll över Irans program för ballistiska robotar (se punkt 70 ovan) liksom inom ett stort antal ekonomiska nyckelområden bekräftar avtalet att det stöd som sökanden tillhandahåller den iranska regeringen, på grund av sin omfattning, omfattas av det omtvistade rekvisitet (se punkt 68 ovan).

– Avtalet mellan sökanden och sex andra universitet i fråga om forskning med koppling till militära frågor

99 För att styrka att det förelåg ett avtal mellan sökanden och sex andra universitet för att stödja den iranska regeringen genom forskning med koppling till militära frågor grundade sig rådet på handling MD 181/14 RELEX som finns med i ärendeakten och som innehåller en sammanställning av information från iranska nyhetsbyråers webbplatser, bland annat IRNA:s webbplats, om den militära utvecklingen i Iran mellan den 15 juni och den 11 juli 2012.

100 Av handlingen framgår att en artikel från IRNA av den 23 juni 2012 visar att ett samarbetsavtal undertecknats mellan sökanden och sex andra universitet. Avtalet gäller utbildning, gemensam forskning och bildande av centra för framstående forskning. Ministern för vetenskap, forskning och teknik ska i detta avseende ha betonat universitetens roll såvitt gäller att ”neutralisera fientliga sammansvärjningar och planer som är specifikt riktade mot den nationella universitetsvärlden”. Han tillkännagav samtidigt att hans ministerium skulle komma att ge ekonomiskt stöd till forskning och verksamhet på det militära området.

101 I motsats till vad rådet har påstått kan det ovannämnda avtalet dock inte anses utgöra tecken på att sökanden tillhandahållit stöd till den iranska regeringen i den mening som avses i det omtvistade rekvisitet. Det rör sig nämligen om ett avtal mellan universitet som på ett allmänt plan avser universitetens vanliga undervisnings- och forskningsverksamhet. De allmänna uttalandena från ministern för vetenskap, forskning och teknik som återges i handling MD 181/14 RELEX räcker inte för att – i avsaknad av all konkret information om avtalets innehåll – anta att det i synnerhet gäller forskning och teknisk utveckling inom militära områden eller områden med militär anknytning och att det därmed utgör en del av ett stöd till den iranska regeringen.

– Universitetskurser om utveckling av drönare

102 Sökanden har helt korrekt påpekat att de handlingar som rådet har lagt fram inte innehåller någon bevisning för att sökanden ger kurser som utformats av ministeriet för vetenskap, forskning och teknik när det gäller utveckling av drönare.

103 Eftersom detta skäl för att uppföra sökanden på förteckningarna inte är underbyggt kan det inte användas som stöd för att motivera antagandet av de angripna rättsakterna.

– Sammanfattande bedömning

104 Det följer av samtliga ovanstående överväganden att skälen för att uppföra sökandens namn på förteckningarna, avseende sökandens verksamhet på området för dels satelliter, dels ”smarta” båtar är tillräckligt väl underbyggda vilket tribunalen slagit fast i punkterna 83 och 92 ovan. Avtalet mellan sökanden och IRGC:s luftstridsstyrkor styrker dessutom sökandens förbindelser med den iranska regeringen inom militära områden eller områden med militär anknytning (se punkt 98 ovan). Samtliga dessa skäl motiverar att sökandens namn uppfördes på förteckningarna i de angripna rättsakterna med stöd av det omtvistade rekvisitet.

105 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Intrång i äganderätten respektive åsidosättande av proportionalitetsprincipen

106 Sökanden har inledningsvis gjort gällande att eftersom det saknades stöd för att återuppföra dess namn på förteckningarna innebär de angripna rättsakterna ett intrång i äganderätten och strider mot proportionalitetsprincipen.

107 Därefter har sökanden kritiserat rådet för att inte ha beaktat att sökanden inte är ett affärsdrivande företag utan ett universitet. Uppförande av sökandens namn på förteckningarna påverkar således inte enbart sökandens egna rättigheter utan även dess lärarkårs och studenters rättigheter. Uppförandet av sökandens namn är vidare oproportionerligt, eftersom det även innebär ett åsidosättande av dess vetenskapliga samarbetspartners rättigheter, av rätten till utbildning som är stadfäst i artikel 2 i protokoll nr 1 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som undertecknades den 4 november 1950 i Rom, och i artikel 14 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, liksom av yttrandefriheten och informationsfriheten som är stadfäst i artikel 10 i nämnda konvention respektive artikel 11 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

108 Slutligen har sökanden anfört att de angripna rättsakterna har haft en negativ inverkan på dess forsknings- och utbildningsverksamhet, bland annat på så sätt att allt sedan sökanden för första gången uppfördes på de aktuella förteckningarna har förläggare upphört att publicera iranska författares artiklar och hävt avtal med sökanden avseende publicering av fem engelskspråkiga verk. Vidare erhåller sökanden inte längre varken vetenskapliga tidskrifter, böcker eller kataloger som publiceras i Europa, sökanden kan inte heller förvärva forsknings- eller laboratoriemateriel i unionens medlemsstater och har inte längre tillgång till vissa forskningsrelaterade webbplatser. Sökandens medarbetare erhåller slutligen inte längre visum för att besöka unionens medlemsstater.

109 Det framgår av fast rättspraxis att proportionalitetsprincipen, vilken ingår bland de allmänna principerna i unionsrätten, innebär att de medel som föreskrivs i en unionsbestämmelse ska vara ägnade att säkerställa att de legitima mål som eftersträvas i den berörda lagstiftningen uppnås och inte får gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål (se dom av den 13 september 2013 Makhlouf/rådet, T-383/11, REU, EU:T:2013:431, punkt 98 och där angiven rättspraxis).

110 Det förhållandet att de angripna rättsakterna i förevarande fall inte enbart påverkar sökandens äganderätt utan även sökandens forsknings- och undervisningsverksamhet – och till och med de övriga rättigheter som nämns i punkt 107 ovan – gör det inte möjligt att dra slutsatsen att rättsakterna är oproportionerliga. Eftersom sökanden genom sin forsknings- och utvecklingsverksamhet, vilken avses i de angripna rättsakterna, har tillhandahållit stöd till den iranska regeringen som är förbjudet enligt de tillämpliga bestämmelserna – vilket slagits fast i punkt 104 ovan – kunde rådet utan att överskrida sitt utrymme för skönsmässig bedömning anse att det utgjorde en lämplig och nödvändig åtgärd för att bekämpa spridning av kärnmaterial att uppföra sökandens namn på förteckningarna.

111 Talan kan följaktligen inte bifallas såvitt avser den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Maktmissbruk

112 Sökanden har för det första hävdat att det förhållandet att de handlingar som rådet framlagt inte utgör stöd för skälen att återuppföra sökandens namn på förteckningarna visar att rådet i praktiken grundat sig på andra skäl än dem som nämns i det ursprungliga beslutet, vilket ogiltigförklarades genom dom Sharif University of Technology/rådet, punkt 14 ovan (EU:T:2014:607).

113 Argumentationen innebär endast en upprepning, till stöd för förevarande grund, av det argument som sökanden redan åberopat inom ramen för den första grunden, nämligen att rådet inte delgett sökanden vissa upplysningar i sin ärendeakt som de angripna rättsakterna grundas på. Argumentationen kan således inte godtas av samma skäl som dem som det redogjorts för i punkterna 33–35 ovan, till vilka tribunalen hänvisar.

114 Sökanden har för det andra anfört att bland de tre universitet som finns uppförda på förteckningarna är det endast sökandens uppförande härpå som grundas på det omtvistade rekvisitet. Uppförandet av de andra två universiteten på förteckningarna grundas på rekvisitet ”medverkan i Irans kärntekniska program”. Sökanden anser i detta sammanhang att det förhållandet att de fem universitet som tillsammans med sökanden är parter i avtalet mellan sex universitet för att tillhandahålla stöd till den iranska regeringen genom forskning kopplad till militära frågor – vilket avtal avses i ett av skälen i de angripna rättsakterna – inte finns uppförda på förteckningarna visar att uppförandet av sökandens namn egentligen grundas på något annat skäl.

115 Tribunalen konstaterar att påståendet i punkt 114 ovan, att två andra universitet uppförts på förteckningarna av andra skäl, saknar relevans i förevarande mål. Det faktum att de fem övriga universitet som är parter i avtalet som avses i ett av skälen för att återuppföra sökandens namn på förteckningarna inte har varit föremål för restriktiva åtgärder med stöd av det omtvistade rekvisitet kan inte betraktas som ett tecken på maktmissbruk.

116 Det framgår nämligen av motiveringen till de angripna rättsakterna att sökandens medverkan i avtalet endast utgör ett av fem skäl för att återuppföra dess namn på förteckningarna. Tre av de övriga skälen som nämns i de angripna rättsakterna avser samarbetsavtal med statliga iranska enheter för tillverkning av satelliter respektive anordnande av ingenjörstävlingar för att ta fram ”smarta” båtar samt organisatoriskt och strategiskt samarbete med IRGC (se punkt 46 ovan). Såsom slagits fast i punkt 104 ovan motiverar dessa tre skäl, tagna tillsammans, att återuppföra sökandens namn på förteckningarna. Skälet avseende det ovannämnda avtalet mellan sex universitet om forskning kopplad till militära frågor har däremot ansetts inte vara tillräckligt underbyggt (se punkt 101 ovan).

117 Av alla dessa skäl kan talan inte vinna bifall på den fjärde grunden.

118 Yrkandet om ogiltigförklaring av de angripna rättsakterna ska därför ogillas.

2. *Yrkandet om skadestånd*

119 Sökanden har anfört att det omotiverade införandet av dess namn på förteckningarna har skadat dess anseende. Det räcker inte att ogiltigförklara detta uppförande på förteckningarna för att gottgöra skadan.

120 Enligt fast rättspraxis förutsätter unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar, i den mening som avses i artikel 340 andra stycket FEUF, för unionsorganens rättsstridiga handlande att flera villkor är uppfyllda, nämligen att det handlande som läggs institutionerna till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan handlandet och den

åberopade skadan (se dom av den 9 september 2008, FIAMM m.fl./rådet och kommissionen, C-120/06 P och C-121/06 P, REG, EU:C:2008:476, punkt 106 och där angiven rättspraxis, och dom av den 25 november 2014, Safa Nicu Sepahan/rådet, T-384/11, REU, EU:T:2014:986, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

121 Det faktum att dessa tre villkor för skadeståndsansvar är kumulativa innebär att skadeståndstalan ska ogillas i sin helhet när ett av dessa villkor inte är uppfyllt, och det saknas därvid anledning att pröva de andra villkoren (dom av den 8 maj 2003, T. Port/kommissionen, C-122/01 P, REG, EU:C:2003:259, punkt 30, och dom Safa Nicu Sepahan/rådet, punkt 120 ovan, EU:T:2014:986, punkt 48).

122 Eftersom villkoret att uppförandet av sökandens namn på förteckningarna ska vara rättsstridigt inte är uppfyllt i förevarande fall – vilket konstaterats i punkt 118 ovan – ska sökandens yrkande om skadestånd ogillas, liksom talan i sin helhet.

Rättegångskostnader

123 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

124 Rådet har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska rådets yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen),

följande:

1) Talan ogillas.

2) Sharif University of Technology ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.

Van der Woude Wiszniewska-Białecka Ulloa Rubio

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 april 2016.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten 2

Förfarandet och parternas yrkande 5

Rättslig bedömning 6

1. Yrkandet om ogiltigförklaring 6

Den första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd .. 6

Den andra grunden: Felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning 7

Tolkningen av det omtvistade rekvisitet med avseende på verksamheten inom militära områden eller områden med militär anknytning vilka avses i skälen i de angripna rättsakterna 7

Rådets åberopade bevisning 13

– Avtalet med AIO om tillverkning av satelliter 14

– Samarbetet med det iranska försvarsministeriet och IRGC vad gäller att i ingenjörstävlingar utveckla ”smarta” båtar 15

– Avtalet mellan sökanden och IRGC:s luftstridsstyrkor 16

– Avtalet mellan sökanden och sex andra universitet i fråga om forskning med koppling till militära frågor 17

– Universitetskurser om utveckling av drönare 17

– Sammanfattande bedömning 18

Den tredje grunden: Intrång i äganderätten respektive åsidosättande av proportionalitetsprincipen .. 18

Den fjärde grunden: Maktmissbruk 19

2. Yrkandet om skadestånd 19

Rättegångskostnader 20